

תמרורים

הועלה • לדרגת ניצב-מישנה, ראש המחלקה לחקר הונאות של המטה הארצי ב"מימון זינג", שגולד בפולין, עלה לארץ ב-1948 והצטרף למישטרת ישראל ב-1949, היה ראש מחלק ההונאה במחוז תל-אביב של המישטרה, מונה לפני מיספר חודשים לראש המחלקה לחקר הונאות של המטה הארצי המטפלת בין השאר בפרשות השחיתות הגדולות שקיבלו לאחורונה פירסום נרחב, אחרי שהעולם הזה כבר גילה אותו לפני זמן רב.

הוכתר • בארצות-הברית, אחרי מי-שאל בין אופאנים ועורכי עיתוני-אופנה, בתואר הגבר האלגנטי ביותר בלבנון, כוכב סידרת הטלוויזיה קוגאק, מלי (אריסטוטלה) סאבאלאם, שפתח לאחר רונה גם בארצות-הברית של זמר, הגיע עם שירו אם לצמרת מיצעדה-פיומונים הר בריטי, יליד ניו-יורק, בן למישפחה מהגרי רים מיוון, בנה של שחקנית-אופי מצטיינת, בעל תואר אוניברסיטאי ראשון בפסיכוכי-לוגיה, שירת במרכזה-הסברה של ממשלת ארצות-הברית, היה מנהל בכיר של תוכי-ניות ואירועים מיוחדים בתחנת הטלוויזיה איי-בי-טי, זכה ב-1962 באוסקר לשחקן המישנה הטוב ביותר עבור תפקידו בסרט איש-הציפורים מאלקטרו, מופיע רבות כשגריר של רצון טוב מטעם ממשלת ארה"ב ברחבי העולם.

נפטרה • בלונדון, בגיל 41, יום לאחר הצגת הבכורה של המחזה גירוש השדים בו כיכבה, השחקנית מרי יור, שנחשבה לאחת מכוכבות הבמה והבד הבריטיים, אשתו של השחקן-מחזאי רו-ברט שאו הממלא עתה את אחד התפקי-דים

יור, שאו ובנם מוות מפתיע

דים הראשיים בסרטו של הבמאי מנחם גולן, 'התומים', ביקרה אצל בעלה בחודש שעבר בארץ.

נפטרה • בירושלים, בגיל 72, מי שהיה מנהלו הראשון של מכון וייצמן ב-רחובות, פרופסור ארנסט דויד ברגמן, שגולד בגרמניה, השתלם בכימיה, מתמטיקה ופיסיקה, הפך בגיל 26 למרצה הצעיר ביותר באוניברסיטת ברלין, עלה לארץ ב-1934, היה ממקימי מכון זיו ברחובות שהפך למכון וייצמן, הצ-טרף להגנה ופיתח את חומר הנפץ הי-ראשון שיוצר בארץ, היה חבר הוועדה הסטטית של ההגנה, ראש חיל המדע (חמ"ד) של צה"ל, בשנים 1966-1952 כיהן כיו"ר הוועדה לאגריה אטומית, חיבר ספרי מדע וזכה לפרסים רבים, ביניהם פרס ישראל ב-1968.

נפטרה • בתל-אביב, בגיל 72, מי שכינה במשך שנים רבות כסגן מנכ"ל המור עצה לשיווק פרי הדר, יוליוס וייסברג, שגולד ברוסיה, למד כלכלה וקיבל תואר דוקטור באוניברסיטת קניגסברג, עלה לי-ארץ ב-1934 ועסק בקידום ענף ההדרים, היה אחראי לשיווק הדרים בארץ ובחו"ל, הקים ב-1970 את סניף המועצה לשיווק פרי-הדר בפרס ולאהר שיצא לגימלאות שימש כיועץ לענייני ספנות במכון הייצוא.

נפטרה • בתל-אביב, בגיל 74, בעל רשת החנויות להלבשה י. שניידמן ובני-יצחק שניידמן, שעלה לארץ ב-1934 ממחוז מינסק, פתח בתל-אביב הקטנה מיפ-על לייצור מרצפות שפס את הרגל בגלל משבר בענף הבגיה, הקים דוכן למימכר ירקות, עבר לענף ההלבשה, תחילה כבעל דוכן למכירת סידקית שגדל לרשת חנויות, היה בתקופת המנדט הבריטי מפעילי הי-עלייה הבלתי-חוקית.

להרוג - אבל בעדינות

(המשך מעמוד 21)

מישחק פראי ומטורף, משהו בסיגנון "תפוס כפי יכולתך", הרי למעשה הוא מישחק ידידותי ורגוע יותר מאשר הכדורגל. ב-ממוצע נפגעים במישחק רוגבי פחות שחקי-נים מאשר בכדורגל. הוא מחייב גם כושר גופני, וריוות ומחשבה מרוכזים יותר מי-אשר הכדורגל. שחקן הרוגבי אינו צריך רק "שכל ברגליים" כמו הכדורגלן. הוא זקוק ליותר כוח, ליותר העזה ואומץ ובדרך כלל גם יותר פיקחות וערמומיות. לארץ הביאו את המישחק יוצאי מדינות אנגלו-סכסיות ששיחקו בו בארצותיהם. אחד מהם היה בארי יודלמן, 23, שעלה לפני ארבע שנים מיוהנסבורג שבדרום-אפריקה. בתום שירותו הצבאי שם, בארי, שהשלים השנה את לימודיו לתואר ראשון בעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים, שיחק רוגבי בבית-הספר היהודי שבו למד. בארץ החל משחק עם כמה ידידים, גם הם עולים ממדינות חברי-העמים הבריטי. כעבור זמן קצר צצו קבוצות רוגבי בכל רחבי הארץ, בעיקר במוסדות אקדמיים ובקיבוצים שבהם יש צעירים ממוצא אנגלו-סכסי.

לגייר את המישחק

וזכרי הרוגבי, המשוגעים אחרי מה שהיה עבורם הספורט הלאומי באר-צותיהם, הקימו באופן רישמי את איגוד הרוגבי לישראל. מקיימים ליגה סדירה ל-שבה משתתפות 6 קבוצות. הם קיוו ש-יצליחו להדביק גם את הישראלים בת-הלבוחם, אולם התאכזבו מרה. זו השנה השלישית הם שרויים בבדידות מזהירה. רק ישראלים בודדים הצטרפו לליגה שלהם. אחד מאלה הוא גדעון פרמינגר, סוחר בן 26 שלמד באנגליה, הכיר שם את המישחק והפך מוכיר האיגוד הישראלי.

"אנחנו מנסים לגייר את המישחק הזה", אומר בארי יודלמן בריאיון. "לא רוצים שזה יישאר מישחק אנגלו-סכסי בלבד. אבל הישראלים לא מוכנים לאכול את זה. חושבים כאן שזה מישחק אלים. אחרי מה שאני רואה במיגרשי-הכדורגל שלנו, הרי הרוגבי זה מישחק אציל לעומתם. זהו מיש-חק ספורטיבי, ידידותי, בילוי חברתי..."

ישראלי נוסף שהלך אחרי הרוגבי הוא רוטקו ברוך, מורה-התעמלות בן 50 מנה-ריה. הוא עלה לפני 18 שנים מארגנטינה, שם שיחק רוגבי. אחרי הפסקה של 15 שנה חזר למישחק בהתלהבות-נעורים וב-כושר מעורר-קיינאה. הוא משחק עתה ב-קבוצת הטכניון החיפאי.

באחד המישחקים התיצב מולו דויד הולדר בן 15 וחצי, מקיבוץ יורעאל שבעמק. דויד עלה עם הוריו לארץ מדרום-אפריקה כשהיה בן שנתיים. הוא ראה את הוותיקים בקיבוץ משחקים רוגבי ונתפס גם הוא. היחיד מבין כל בני-הנוער ב-קיבוץ. "אני לא מבין מדוע זה לא מושך אחרים", אמר דויד. "אותי זה מקסים. זה אומנם מישחק אלים, אבל לא כמו כדורגל. יש כאן הרבה יותר הנאה, דווקא בגלל הדברים שנראים כמו מכות. ובעיקר, זה המישחק היחיד שאפשר לפגוש דרכו המון אנשים מעניינים."

מישחק על רמה

אומנם, בגלל ייחודו, הפך הרוגבי הישראלי למישחק של סטודנטים. אקדמי-איים, קיבוצניקים ובעלי מיקצועות חופ-שיים. אחרי שהם מוציאים את האנרגיה שלהם בהתפרקות כללית על המיגרשי, הם לוחצים ידיים בנימוס, מערכים זה את זה ויוצאים לבלות יחד.

בניסיון להפיץ את דת הרוגבי בישראל הם פנו לצה"ל, בהצעה להקים קבוצות רוגבי של חיילים, מתוך תיקווה שהחזרת הרוגבי לצה"ל תשפר את הכושר הגופני של הרבה חיילים. ההצעה לא זכתה אפילו בעיון רציני. יוזמה אחרת, להפיץ את הרוגבי בבתי-הספר בארץ, זכתה בגורל דומה.

ואולי מוטב כך. לפחות ענף-ספורט אחד בארץ יישאר בלי עסקנים, בלי פוליטיקה, בלי קניות, מכירות, איומים, פיצוצים, גנ-גני סטריוס ואלימות.

טוטו

טוטו
טוטו

השבוע עלה

מינימום הפרס הראשון

ל-500.000 ₪

(כולל העברה)

מינימום כלל הפרסים

מיליון ל"י

(כולל העברה)

יום חמישי - תמועד האחרון למסירת הפספים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו בכל שבוע!

המועצה להסדר ההימורים בספורט

בצאתו לדרך-

אמרי לו סע ברכבת

כן השמיעו על בעלך שוטע ברכבת, שם הוא יכול להנפש... לקרוא את העתון בנחת ובהרחבת הדעה... להתכונן בנוף הנאה החולף ליד החלון ולהנות מספל קפה מהביל ומשיב נפש... למה להתעבבן באם אפשר להנפש... למה מתח כאשר אפשר לתת מרגוע לעצבים... ברכבת הוא יגיע למחוז חפצו במהירות ובנחת ויאגור מרץ וכוחות ליום עמל התובע ממנו מאומצים כה רבים. הנוסע ברכבת אחת - חוזר שנית ואף מוּלִיץ על כך בפני חבריו.

תן טרמפ לחייל